

บทที่ 1

บทนำ

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

การบริหารจัดการทางการแพทย์ คือการดำเนินงานตามกระบวนการบริหาร เพื่อให้บุคลากรทางการแพทย์สามารถให้การพยาบาลที่มีคุณภาพ ตามวัตถุประสงค์ของฝ่ายการพยาบาล และโรงพยาบาล โดยอาศัยทรัพยากรการบริหารที่เหมาะสมโดยถือว่ากระบวนการหรือขั้นตอนในการบริหารจัดการทางการแพทย์นั้น เป็นองค์ประกอบที่สำคัญอย่างหนึ่งในการบริหารงานของโรงพยาบาล

กระบวนการหรือขั้นตอนในการบริหารจัดการโดยทั่ว ๆ ไปนั้น มีผู้ให้ความเห็นไว้แตกต่างกัน ซึ่งถ้าพิจารณาในรายละเอียดของทุกขั้นตอนแล้ว จะมีสาระสำคัญที่ไม่แตกต่างกันมากนัก ดังที่ คริทเนอร์ (Kreitner, 1986) เซอร์โต (Certo, 1989) และสวอนซ์เบิร์ก (Swansberg, 1990) กล่าวว่า กระบวนการบริหารจัดการ มี 4 ขั้นตอน คือ การวางแผน (Planning) การจัดองค์การ (Organizing) การอำนวยการ (Directing) และการควบคุม (Controlling) สำหรับทางด้านการบริหารการพยาบาลนั้น มาร์ไรเนอร์ (Marreiner, 1992) ได้แยกการจัดบุคลากร (Staffing) ออกจากการจัดองค์การ (Organizing) ดังนั้นจึงรวมเป็น 5 ขั้นตอนด้วยกัน แต่อย่างไรก็ตาม ขั้นตอนต่าง ๆ ในกระบวนการบริหารจัดการนี้ มีความสัมพันธ์ผสมผสานต่อเนื่อง และมีความสำคัญไปไม่ยิ่งหย่อนกว่ากัน

การควบคุมเป็นกิจกรรม ที่สำคัญยิ่งกิจกรรมหนึ่งในกระบวนการบริหารจัดการ ทำให้ผู้บริหารทราบผลสุดท้ายของการทำงาน และปัญหาอุปสรรคในขณะทำงาน เป็นกระบวนการที่ผู้บริหารใช้ในการติดตาม ตรวจสอบ ตรวจสอบตราการปฏิบัติกิจกรรมต่าง ๆ ให้เป็นไปตามที่กำหนดเพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์ที่ตั้งไว้ (Donovan, 1979) ซึ่งสอดคล้องกับการกำหนดหน้าที่ในการควบคุมการปฏิบัติงานในหอผู้ป่วยโดยกองการพยาบาล (2530) ที่ว่า กระบวนการควบคุมการปฏิบัติงานทางการแพทย์ คือ การติดตาม สนับสนุน ตลอดจนการประเมินผลการปฏิบัติงานของเจ้าหน้าที่ทางการแพทย์พยาบาลทุกระดับ ทุกประเภทที่อยู่ในความรับผิดชอบของฝ่ายการพยาบาลทั้งงานด้านบริหาร บริการ

และวิชาการทางการแพทย์ โดยพยาบาลวิชาชีพทุกคนมีหน้าที่รับผิดชอบดำเนินการควบคุมการปฏิบัติงานของเจ้าหน้าที่ตามลำดับชั้น

หอผู้ป่วยเป็นหน่วยงานระดับต้นในการบริหารงานของฝ่ายการพยาบาล และเป็นหน่วยงานที่สำคัญยิ่งของโรงพยาบาล เพราะผลงานส่วนใหญ่ของโรงพยาบาล จะเป็นผลงานของพยาบาล ในระดับหอผู้ป่วยทั้งสิ้น (กุลยา ตันติผลลาชีวะ, 2525) พยาบาลที่ปฏิบัติงานร่วมกันในแต่ละหอผู้ป่วย มักมีความแตกต่างกันทั้งในด้านอุปนิสัยส่วนตัว และความรับผิดชอบต่องานในหน้าที่ อันเป็นผลให้คุณภาพการพยาบาลไม่เป็นไปตามเป้าหมายที่หน่วยงานพึงประสงค์ ซึ่งในเรื่องนี้สอดคล้องกับ Wayne (1991) ที่กล่าวว่า แต่ละบุคคลย่อมมีความต่างกันทั้งทางด้านสรีระ อารมณ์ ทักษะ ความสามารถ ความสนใจ และเมื่อต้องมารวมกลุ่ม ทำงานด้วยกัน จะสามารถสังเกตพบได้ในเวลาไม่นานว่าแต่ละคนนั้นมีประสิทธิภาพในการทำงาน และประสิทธิผลของงานแตกต่างกัน หัวหน้าหอผู้ป่วย เป็นผู้บริหารการพยาบาลระดับต้น ซึ่งมีฐานะเป็นผู้บังคับบัญชาที่ดำเนินการควบคุม บังคับบัญชา และนิเทศงานไปพร้อม ๆ กับหน้าที่ต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องทางด้านการพยาบาลผู้ป่วยให้เป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ มีอำนาจบังคับบัญชาโดยตรงในแต่ละหอผู้ป่วยที่รับผิดชอบ (Stevens, 1983) จึงกล่าวได้ว่าหอผู้ป่วยทุกหอเปรียบเสมือนหัวใจของโรงพยาบาล ในการบริหารงานในหอผู้ป่วยนั้น หัวหน้าหอผู้ป่วยนับเป็นผู้ที่มีบทบาทและหน้าที่สำคัญอย่างยิ่งในการดูแลรับผิดชอบงานทั้งหมด โดยหัวหน้าหอผู้ป่วยจะเป็นผู้ที่ทำหน้าที่เชื่อมโยงระหว่างการบริหารและบริการ โดยมีนโยบาย วิธีการ วัตถุประสงค์ แนวคิด และเป้าหมายไปสู่กิจกรรมการปฏิบัติในสภาพการณ์ที่เป็นจริง (Stevens, 1976) นอกจากนี้หัวหน้าหอผู้ป่วยยังเป็นสื่อกลางระหว่างผู้บริหารระดับสูงกับพยาบาลระดับปฏิบัติการ และพยาบาลระดับปฏิบัติการกับผู้รับบริการด้วย ซึ่งถือได้ว่าเป็นผู้มีอิทธิพลต่อผู้ปฏิบัติงานในหน่วยงานต่อระบบบริหารการพยาบาล เป็นอันมาก (Clark and Shea, 1979) ฉะนั้น หัวหน้าหอผู้ป่วยจะต้องเป็นผู้บริหารที่ดี ที่สามารถควบคุมอำนวยความสะดวกแก่ผู้ปฏิบัติงานสามารถ กระตุ้นจูงใจ สร้างขวัญ กำลังใจ และทัศนคติที่ดีต่อการบริหารพยาบาลและวิชาชีพ (ประชิด สราธพันธุ์, 2533)

จากผลการวิจัยของสุวิณี วิวัฒน์วานิช (2534) ได้ทำการวิเคราะห์กิจกรรมการบริหารการพยาบาลของหน่วยอุบัติเหตุและฉุกเฉินของโรงพยาบาลสังกัดกรมการแพทย์ กระทรวงสาธารณสุข พบว่าหัวหน้างานหน่วยอุบัติเหตุและฉุกเฉิน มีการปฏิบัติกิจกรรมในการควบคุมงาน อยู่ในระดับปานกลาง และในการกำหนดแผนการปฏิบัติงาน ติดตามสนับสนุนและประเมินผลการปฏิบัติงานของเจ้าหน้าที่ เพื่อการควบคุมงานนั้น ปฏิบัติอยู่ในระดับน้อย ซึ่งอาจเกิดจากการที่หัวหน้าหอผู้ป่วย มีความรู้สึกว่าตนเองมีความรับผิดชอบที่ปราศจากอำนาจ ต้องรับคำสั่งจากหลายฝ่าย และมีการควบคุมงานที่กว้างขวางเกินไป (Schwier and Gardella, 1970 อ้างถึงใน นภา ตั้งตระกูล, 2534)

จากการศึกษาสภาพการณ์การปฏิบัติงานบนหอผู้ป่วย พบว่ากิจกรรมของบุคลากรพยาบาลที่เกิดขึ้นเป็นประจำทุกวัน ได้แก่ การมอบหมายงาน การบันทึกทางการพยาบาล การรายงานส่งเวรและการปฏิบัติพยาบาล หัวหน้าหอผู้ป่วยซึ่งมีหน้าที่รับผิดชอบโดยตรงต่อการปฏิบัติงานของบุคลากรพยาบาล จึงต้องเป็นผู้ที่ควบคุม ติดตามดูแลการปฏิบัติงานของบุคลากรพยาบาลให้เป็นไปตามเป้าหมายอย่างมีประสิทธิภาพ เพราะลักษณะงานด้านการพยาบาลนั้น เป็นบริการทางสุขภาพที่ให้บริการโดยตรงต่อสวัสดิภาพและความปลอดภัยต่อชีวิตของมนุษย์ จึงไม่อาจปฏิบัติกรอย่างลองผิดลองถูกได้ และไม่ควรมีการผิดพลาดใด ๆ เกิดขึ้น

โรงพยาบาลในสังกัดกระทรวงสาธารณสุขนั้น เป็นโรงพยาบาลที่กระจายอยู่ทั่วประเทศ ทั้งในส่วนกลางและส่วนภูมิภาค ซึ่งมีขอบข่ายในการให้บริการสุขภาพครอบคลุมทั้งในด้าน การป้องกันโรค การส่งเสริมสุขภาพ การรักษาพยาบาล และการฟื้นฟูสุขภาพ โดยเน้นการให้ บริการแก่ประชาชนอย่างครอบคลุมและทั่วถึง ซึ่งจำเป็นต้องตอบสนองความต้องการของประชาชน ที่มีความคำนึงถึงสิทธิของผู้รับบริการมากขึ้นกว่าในอดีต โดยเฉพาะอย่างยิ่งโรงพยาบาลในสังกัดกระทรวงสาธารณสุขที่อยู่ในส่วนกลาง คือ เขตของกรุงเทพมหานครนั้นยังเป็นศูนย์กลางทางด้าน การศึกษาทาง การแพทย์และพยาบาล ต้องให้การส่งเสริมสนับสนุนทางด้านวิชาการและเป็นแม่แบบในด้านการ บริการพยาบาลที่ดี รวมทั้งเป็นโรงพยาบาลแม่ข่ายศูนย์ พัฒนาบริการสาธารณสุข (พบส.) ให้กับ โรงพยาบาลในส่วนภูมิภาคอีกด้วย จึงทำให้ลักษณะงานของหัวหน้าหอผู้ป่วยมีความยุ่งยาก มีภาระ รับผิดชอบและขอบเขตการควบคุมงานเพิ่มขึ้น

จากการศึกษาทฤษฎีและแนวความคิดต่าง ๆ นักวิชาการส่วนใหญ่มีความเห็นว่าภาระ หน้าที่ของหัวหน้าหอผู้ป่วยที่สำคัญ คือการบริหารหอผู้ป่วย โดยใช้กระบวนการบริหารจัดการทั้ง 4 ขั้นตอนดังกล่าวข้างต้น แต่ไม่ได้กล่าวถึงรายละเอียดของแต่ละขั้นตอนมากนัก โดยเฉพาะเรื่องของการควบคุมของหัวหน้าหอผู้ป่วยที่จะเป็นข้อมูลเชิงประจักษ์ได้

ด้วยความคำนึงถึงความสำคัญของกิจกรรมการควบคุมของหัวหน้าหอผู้ป่วยดังกล่าว ผู้วิจัยจึงสนใจที่จะวิเคราะห์ว่า พยาบาลระดับหัวหน้าหอผู้ป่วยในโรงพยาบาลของรัฐนั้น มีการปฏิบัติ กิจกรรมการควบคุมเป็นอย่างไรและอยู่ในระดับใด เพื่อนำผลการวิจัยมาเป็นแนวทางในการบริหาร งานในหอผู้ป่วยให้มีประสิทธิภาพต่อไป

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อวิเคราะห์การปฏิบัติกิจกรรมการควบคุมของหัวหน้าหอผู้ป่วย ที่ปฏิบัติโดย
 - 1.1 การตรวจสอบขณะการปฏิบัติงาน
 - 1.2 การตรวจสอบเอกสาร
 - 1.3 การตรวจสอบการใช้ทรัพยากร
 - 1.4 การประชุม หรือ การปรึกษาหารือ
2. เพื่อเปรียบเทียบการปฏิบัติกิจกรรมการควบคุมของหัวหน้าหอผู้ป่วยที่มีประสบการณ์ในตำแหน่ง แผนกที่ปฏิบัติงาน และการได้รับการอบรมทางการบริหารต่างกัน

ปัญหาการวิจัย

1. หัวหน้าหอผู้ป่วยในโรงพยาบาลสังกัดกระทรวงสาธารณสุข ในเขตกรุงเทพมหานคร ปฏิบัติกิจกรรมการควบคุมโดยการตรวจสอบการปฏิบัติงาน การตรวจสอบเอกสาร การตรวจสอบการใช้ทรัพยากร การประชุมหรือการปรึกษาหารือในเรื่องการมอบหมายงานการบันทึกทางการแพทย์ การรายงานส่งเวร และการปฏิบัติกรพยาบาล โดยรวมอยู่ในระดับใดและในแต่ละงานอยู่ในระดับใด
2. หัวหน้าหอผู้ป่วยในโรงพยาบาลสังกัดกระทรวงสาธารณสุข ในเขตกรุงเทพมหานคร ที่มีประสบการณ์ในตำแหน่งแผนกที่ปฏิบัติงาน และการได้รับการอบรมทางการบริหารต่างกัน ปฏิบัติกิจกรรมการควบคุมแตกต่างกันหรือไม่

แนวเหตุผลและสมมติฐานของการวิจัย

ประสบการณ์ในชีวิตของบุคคล จะทำให้เกิดการเปลี่ยนแปลงของพฤติกรรมของบุคคล ตลอดเวลา และตลอดชีวิต (Caulfield, 1974 อ้างถึงใน มธุรี วรณิษฐา, 2533) ระยะเวลาที่ปฏิบัติงานในตำแหน่งมากขึ้น จะทำให้นักลมีประสบการณ์เพิ่มขึ้น ซึ่งจะทำให้หัวหน้าหอผู้ป่วยมีความเข้าใจในงานที่ปฏิบัติและรับผิดชอบได้ดี และสามารถจะคาดการณ์ล่วงหน้าได้ นอกจากนี้ ประสบการณ์ หรือ ระยะเวลาปฏิบัติงาน จะทำให้ผู้บริหารการพยาบาลจำนวนมาก เรียนรู้สิ่งต่าง ๆ จากประสบการณ์ที่ได้รับ และสามารถพัฒนาความคิดต่าง ๆ ได้โดยตนเอง โดยเฉพาะอย่างยิ่งความเชี่ยวชาญความเชี่ยวชาญ

ในการเลือกการตัดสินใจได้อย่างถูกต้อง ประสบการณ์จะสร้างความมั่นใจและการพิจารณาถึงเหตุผลต่าง ๆ ด้วยความรอบคอบ (Kirk, 1981) อีกทั้งการเรียนรู้จากประสบการณ์ ทำให้สามารถวิเคราะห์เหตุผลอันเป็นไปได้ที่จะเกิดขึ้นได้ด้วย (Deane and Campbell, 1985)

แผนกของการรักษาพยาบาลที่แบ่งตามนโยบาย และเป้าหมายของการให้บริการของโรงพยาบาล จะมีความแตกต่างกันในแง่ของลักษณะงาน ความซับซ้อนของปัญหาและความต้องการของผู้ป่วย จากผลการวิจัยของ โสภิตา ทัดพิณิจ (2532) พบว่า การมอบหมายงานในทีมการพยาบาลของแต่ละลักษณะหอผู้ป่วยมีความแตกต่างกัน ดังนั้นอาจจะกล่าวได้ว่า การบริหารหอผู้ป่วยย่อมมีความแตกต่างกันด้วย

ส่วนในด้านการอบรมทางการบริหารนั้น การอบรมเป็นกระบวนการที่มีระเบียบแบบแผน มุ่งหมายที่จะพัฒนาบุคคลให้มีความรู้และความชำนาญ เพื่อวัตถุประสงค์อย่างใดอย่างหนึ่งโดยเฉพาะ (ภิญโญ สาร, 2517) ซึ่งการมีความรู้ในเรื่องนั้น จะช่วยให้บุคคลสามารถประเมินสภาพการณ์ในเรื่องนั้น ๆ ได้อย่างถูกต้อง เหมาะสม สามารถแยกแยะได้ว่า สิ่งใดดีหรือไม่ดีอย่างไร สามารถเลือกได้ว่าอะไรคือปัจจัยที่จะช่วยให้ปฏิบัติงานได้ดีขึ้น ซึ่งสอดคล้องกับผลการ วิจัยของ สุพัตรา วัชรเกตุ (2531) เรื่อง ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยคัดสรรกับพฤติกรรมการจัดการทางการแพทย์ของพยาบาลประจำการในโรงพยาบาลของรัฐ กรุงเทพมหานคร ตามการรายงานของตนเองพบว่าปัจจัยคัดสรรที่สามารถร่วมกันอธิบายการผันแปรของพฤติกรรมการจัดการทางการแพทย์ ของพยาบาลประจำการด้านการควบคุมงาน เรียงลำดับจากมากไปน้อย ได้แก่ ประสบการณ์ทำงานการพยาบาล แผนกสูติ-นรีเวชกรรม การได้รับการอบรมด้าน บริหารและความรู้เรื่องกิจกรรมการพยาบาล

จากแนวเหตุผลดังกล่าว ผู้วิจัยจึงตั้งสมมติฐานการวิจัยดังนี้คือ

1. หัวหน้าหอผู้ป่วยที่มีประสบการณ์ในตำแหน่งต่างกัน ปฏิบัติกิจกรรมการควบคุมการปฏิบัติงานแตกต่างกัน
2. หัวหน้าหอผู้ป่วยที่ปฏิบัติงานในแผนกต่างกัน ปฏิบัติกิจกรรมการควบคุมการปฏิบัติงานแตกต่างกัน
3. หัวหน้าหอผู้ป่วยที่ได้รับการอบรมและไม่ได้รับการอบรมทางการบริหาร ปฏิบัติกิจกรรมการควบคุมการปฏิบัติงานแตกต่างกัน

ขอบเขตของการวิจัย

ผู้วิจัยกำหนดขอบเขตของการวิจัยดังนี้

1. มุ่งวิเคราะห์การปฏิบัติกิจกรรมการควบคุม การปฏิบัติงานในหอผู้ป่วยของหัวหน้าหอผู้ป่วย ที่ปฏิบัติโดยการตรวจสอบขณะการปฏิบัติงาน การตรวจสอบเอกสาร การตรวจสอบ การใช้ทรัพยากร และการประชุมหรือการปรึกษาหารือในการมอบหมายงาน การรายงานส่งเวร การปฏิบัติ การพยาบาล และการบันทึกทางการพยาบาล

2. ศึกษาการปฏิบัติกิจกรรมการควบคุมการปฏิบัติงานประจำวันในหอผู้ป่วยของหัวหน้าหอผู้ป่วย เฉพาะ 4 งาน คือ การมอบหมายงาน การรายงานส่งเวร การปฏิบัติทางการพยาบาล และการบันทึกทางการพยาบาล

3. ตัวแปรในการศึกษา

3.1 ตัวแปรอิสระ คือ ประสบการณ์ในตำแหน่ง แผนกที่ปฏิบัติงาน และการได้รับการอบรมทางการบริหาร

3.2 ตัวแปรตาม คือ การปฏิบัติกิจกรรมการควบคุมการปฏิบัติงานในหอผู้ป่วยของหัวหน้าหอผู้ป่วยโดยการตรวจสอบขณะปฏิบัติงาน การตรวจสอบเอกสาร การตรวจสอบ การใช้ทรัพยากร และการประชุมหรือการปรึกษาหารือ

ข้อตกลงเบื้องต้น

1. หัวหน้าหอผู้ป่วยปฏิบัติกิจกรรมการควบคุมตามสภาพการณ์ที่เป็นจริง
2. การปฏิบัติกิจกรรมการควบคุมของหัวหน้าหอผู้ป่วย เป็นพฤติกรรมที่สามารถสังเกตได้
3. แผนกสูติ-นรีเวชกรรม อายุรกรรม, ศัลยกรรม, กุมารเวชกรรม ของแต่ละโรงพยาบาล ในสังกัดกระทรวงสาธารณสุขนั้น มีนโยบายในการบริหารไม่แตกต่างกัน

คำจำกัดความที่ใช้ในการวิจัย

กิจกรรมการควบคุมการปฏิบัติงาน หมายถึง การตรวจสอบ และการติดตามการปฏิบัติงานประจำวันของบุคลากรพยาบาล ซึ่งสามารถสังเกตเห็นได้โดยพฤติกรรมที่แสดงออก 4 ลักษณะ คือ

1. การตรวจสอบขณะการปฏิบัติงาน คือ การสำรวจการพิจารณาความเรียบร้อย ความถูกต้อง โดยการสอบถาม การสังเกต การมีส่วนร่วมขณะที่บุคลากรพยาบาลปฏิบัติงาน
2. การตรวจสอบเอกสาร คือ การสำรวจ การพิจารณาความเรียบร้อย ความถูกต้อง โดยการสอบถาม การอ่านจากแบบบันทึก แบบรายงานต่าง ๆ ที่บุคลากรพยาบาลกระทำไว้
3. การตรวจสอบการใช้ทรัพยากร คือ การจดบันทึก ตรวจสอบเช็ควัสดุอุปกรณ์ เครื่องมือ เครื่องใช้ต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องในการปฏิบัติงานของบุคลากรพยาบาล
4. การประชุม หรือ การปรึกษาหารือ คือ การประชุมอย่างเป็นทางการ หรือ การปรึกษาหารือระหว่างหัวหน้าหอผู้ป่วย กับบุคลากรพยาบาลที่เกี่ยวข้องกับการปฏิบัติงานประจำวันโดยมีการพบกันเป็นกลุ่ม หรือรายบุคคล และมีการให้ข้อมูลชี้แจงคำปรึกษา การบ่งชี้จุดดี จุดอ่อนในการปฏิบัติงาน การสอนการปฏิบัติงานเพื่อปรับปรุงแก้ไขการปฏิบัติงานต่อไป

การมอบหมายงาน หมายถึง การกระจายงานทั้งหมดของหอผู้ป่วยไปยังบุคลากรฝ่ายการพยาบาล โดยจัดแบ่งงานและความรับผิดชอบในการปฏิบัติให้กับบุคลากรพยาบาลแต่ละคนอย่าง มีลายลักษณ์อักษร มีการกำหนดภาระงานไว้ชัดเจนตามขอบเขตความรู้ความสามารถของแต่ละบุคคล และกระทำล่วงหน้าอย่างน้อย 1 ชั่วโมง ก่อนการปฏิบัติงาน

การบันทึกทางการพยาบาล หมายถึง การเขียนรายงานข้อมูลการพยาบาล การรักษา การตรวจและอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้องกับผู้ป่วยลงในเอกสารรูปแบบใดรูปแบบหนึ่ง ที่แสดงให้เห็นปรากฏได้อย่างสมบูรณ์ ครบคลุมถูกต้อง และมีความต่อเนื่อง

การรายงานส่งเวร หมายถึง กระบวนการปฏิบัติที่ผู้รับผิดชอบหลัก บอกเล่าหรือส่งรายงานผู้ป่วย จากเวรหนึ่งไปยังผู้รับผิดชอบในอีกเวรหนึ่ง โดยมีการใช้คาร์เดกซ์ ประกอบการรายงานส่งเวร และมีขั้นตอนการเตรียมและดำเนินการรายงานส่งเวรชัดเจน

การปฏิบัติการพยาบาล หมายถึง การกระทำในกิจกรรมที่เกิดขึ้นโดยตรงกับผู้ป่วยตามหลักการและเทคนิคการพยาบาล ตลอดจนการจัดเตรียมวัสดุอุปกรณ์เครื่องมือ เครื่องใช้ เพื่อการปฏิบัติการพยาบาล

การวิเคราะห์ หมายถึง การแยกแยะขั้นตอนและหลักการของการปฏิบัติแล้วนำมาตัดสินค่าตามเกณฑ์ที่กำหนดขึ้น โดยความเห็นชอบของผู้ทรงคุณวุฒิ

หัวหน้าหอผู้ป่วย หมายถึง พยาบาลวิชาชีพที่มีตำแหน่งและความรับผิดชอบในการบริหารหอผู้ป่วย ที่ปฏิบัติการในตำแหน่งอย่างน้อย 1 ปี

แผนกที่ปฏิบัติงาน หมายถึง ประเภทของแผนกจำแนกตามนโยบายและเป้าหมายของการให้บริการของโรงพยาบาล ทั้งหมด 4 แผนกคือ แผนกสูติ-นรีเวชกรรม แผนกศัลยกรรม แผนกอายุรกรรม และแผนกกุมารเวชกรรม

ประสบการณ์ในตำแหน่ง หมายถึง จำนวนระยะเวลาที่ปฏิบัติงานในตำแหน่ง หัวหน้าหอผู้ป่วย โดยแบ่งเป็นหัวหน้าหอผู้ป่วยที่มีประสบการณ์ 1-5 ปี 5 ปีขึ้นไป - 10 ปี และ 10 ปีขึ้นไป

การได้รับการอบรมทางการบริหาร หมายถึง การที่หัวหน้าหอผู้ป่วย ได้ผ่านการอบรมในหลักสูตรที่เกี่ยวข้องกับการบริหารใด ๆ ทั้งที่เกี่ยวข้องกับวิชาพยาบาล หรือไม่เกี่ยวข้องเป็นเวลาอย่างน้อย 1 สัปดาห์

โรงพยาบาลสังกัดกระทรวงสาธารณสุข หมายถึง โรงพยาบาลที่ให้บริการด้านการส่งเสริมสุขภาพอนามัย การป้องกันโรค การรักษาพยาบาล และฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ป่วยที่มีความเจ็บป่วยทั่วไปไม่จำกัดประเภท อยู่ภายใต้การดำเนินงานของกรมการแพทย์ กระทรวงสาธารณสุข และตั้งอยู่ในเขตกรุงเทพมหานคร

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1. ได้ข้อมูลสถานภาพของการปฏิบัติกิจกรรมการควบคุมการปฏิบัติงานในหอผู้ป่วยของหัวหน้าหอผู้ป่วย
2. เพื่อเป็นแนวทางในการปรับปรุงพัฒนาตนเองของหัวหน้าหอผู้ป่วย ในการปฏิบัติกิจกรรมการควบคุม ซึ่งเป็นกระบวนการบริหารจัดการ ที่สำคัญกระบวนการหนึ่ง อาจจะไปสู่คุณภาพของการบริหารหอผู้ป่วย
3. เพื่อเป็นแนวทางให้ผู้บริหารการพยาบาลในระดับสูง ได้มีการกระตุ้นส่งเสริมและเตรียมพยาบาลวิชาชีพให้มีความสามารถในการปฏิบัติกิจกรรมการควบคุมที่จะทำให้การบริหารหอผู้ป่วยมีคุณภาพ